Lietas arhīva Nr. 1A-0159-18/13
ECLI:LV:RPPT:2018:1102.1A68015918.3.S

SPRIEDUMS
Rīgā 2018.gada 2.novembrī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese A.Buliņa Rīgā, Daugavgrīvas ielā 58, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc SIA "Transporent auto noma" iesniegtās sūdzības par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas Satiksmes drošības pārvaldes 2018.gada 6.augusta lēmuma Nr.20/3/3-1151 atcelšanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

[1] 2018.gada 5.jūlijā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Fotoradaru nodaļas amatpersona sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr.GA11278371 (turpmāk – protokols – lēmums), par to, ka 2018.gada 18.jūnijā plkst.23:07 transportlīdzeklis Ford Mondeo, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/ (turpmāk – transportlīdzeklis) tika vadīts autoceļa Rīga (Baltezers) – Igaunijas robeža (Ainaži) (A1) Baltezerā pie krustojuma ar Kauguru ielu ar ātrumu 65 km/h pie atļautā braukšanas ātruma 50 km/h.

Norādīts, ka ir pārkāpts Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 101.punkts.

Konstatēts, ka izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[8] panta ceturtajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums un SIA "Transporent auto noma" kā transportlīdzekļa turētājam uzlikts naudas sods 40,00 *euro* apmērā.

[2] 2018.gada 20.jūlijā SIA "Transparent auto noma" (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) pārsūdzēja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu par tās saukšanu pie administratīvās atbildības.

Sūdzībā norādīts, ka protokolā – lēmumā norādītā pārkāpuma izdarīšanas brīdī transportlīdzekli vadījis /pers. B/, adrese /numurs/, vadītāja apliecības /numurs/, izdošanas datums 29.09.2016., izdota ASV. Saskaņā ar nomas līgumu Nr.9375801601 (turpmāk – nomas līgums), transportlīdzeklis /pers.B/nodots laika posmā no 2018.gada 17.aprīļa plkst.13:52 līdz 2018.gada 22.jūnija plkst.06:00.

Sūdzības iesniedzēja lūdz iestādes priekšnieku atcelt protokolu – lēmumu.

[3] Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. V.Mistres 2018.gada 6.augusta lēmumu Nr.20/3/3-1151 (turpmāk – iestādes lēmums) sūdzība noraidīta, bet protokols – lēmums atstāts negrozīts.

Iestādes lēmumā norādīts, ka iestāde atzinusi par pierādītu administratīvā pārkāpuma faktu un to, ka pārkāpums izdarīts ar transportlīdzekli.

Iestāde atsaucas uz Ceļu satiksmes likuma (turpmāk – CSL) 43.[6] panta vienpadsmito daļu, kas paredz, ka šā panta otrajā daļā minētā persona nav vadījusi transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas brīdī, tā, pārsūdzot augstākā iestādē lēmumu par administratīvā soda piemērošanu, sūdzībā norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli. Šādā gadījumā sūdzībā norāda attiecīgo personu identificējošos datus (vārdu, uzvārdu, personas kodu, bet par ārzemnieku papildus norāda arī dzīvesvietas adresi, vadītāja apliecības numuru, izdošanas datumu, vietu, vadītāja apliecības izdevēju valsti) un sūdzībai pievieno pierādījumus, kas apliecina, ka šī persona pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli.

Izvērtējot sūdzības iesniedzējas sūdzību un tai pievienotos dokumentus, kā arī administratīvās lietas materiālus, iestāde secināja, ka nomas līgumā ir norādītas divas personas, kuras laika posmā no 2018.gada 17.aprīļa plkst.13:52 līdz 2018.gada 22.jūnija plkst.06:00 ir tiesīgas vadīt transportlīdzekli, proti, sūdzības iesniedzējas norādītā persona /pers. B/ un nomas līgumā norādītā persona /pers. F/, adrese /adrese/, vadītāja apliecības /numurs/, izdošanas datums 07.12.2015., izdota Michigan, ASV. Tā kā no minētā nomas līguma nav iespējams izsecināt, kura no abām līgumā minētajām personām 2018.gada 18.jūnijā plkst.23:07 autoceļa Ādažu novadā, apdzīvotā vietā "Baltezers", autoceļa Rīga (Baltezers) – Igaunijas robeža (Ainaži) (A1) pie krustojuma ar Kauguru ielu vadīja transportlīdzekli, bet sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu minētajā sūdzībā norādīto, iestādei nav pamata atcelt protokolu – lēmumu attiecībā pret sūdzības iesniedzēju.

[4] Par iestādes lēmumu sūdzības iesniedzēja tiesā iesniegusi sūdzību, lūdzot tiesai iestādes lēmumu atcelt un izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu pret sūdzības iesniedzēju.

Papildus apsvērumiem, ko sūdzības iesniedzējs bija norādījis savā sūdzībā iestādei par protokola – lēmuma atcelšanu, sūdzībā tiesai norādīts, ka nomas līguma ir iekļauti transportlīdzekļa vadīšanas, lietošanas un ekspluatācijas noteikumi un nosacījumi, /pers. B/ kā transportlīdzekļa nomnieks ir uzņēmies pilnu atbildību par transportlīdzekli tā nomas periodā, kā arī par otru transportlīdzekļa vadītāju – /pers. F/.

Sūdzības iesniedzējs norāda, ka arī iepriekš nomas līgumos ir tikuši norādīti divi transportlīdzekļa vadītāji, tomēr līdz šim visi sūdzības iesniedzēja apstrīdētie administratīvie protokoli – lēmumi par sūdzības iesniedzēja sodīšanu kā transportlīdzekļu turētāju, kas fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, tai skaitā gadījumos, kad transportlīdzekļi ir iznomāti, dodot tiesības tos vadīt diviem transportlīdzekļa vadītājiem, vienmēr ir atcelti.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tā kā viņa pārstāvis nav vadījis transportlīdzekli protokola – lēmumā norādītajā laikā, un, atbilstoši likuma prasībām, ir iesniedzis pierādījumus un sniedzis informāciju par vadītāju, kas šo transportlīdzekli faktiski ir vadījis, sūdzības iesniedzējs no administratīvās atbildības būtu atbrīvojams.

Papildus sūdzības iesniedzējs norāda, ka nebūtu pieļaujama situācija, kurā persona, kas izmantojusi visus normatīvajos aktos noteiktos pieļaujamos līdzekļus un ir iesniegusi visus tās rīcībā esošo nepieciešamo informāciju, tomēr tiktu sodīta tikai un vienīgi tādēļ, ka tā ir transportlīdzekļa turētāja un institūcijai ir vienkāršāk atrast un sodīt Latvijas Republikā reģistrētu juridisku personu, nevis ārvalsts pilsoni, attiecībā uz kuru, iespējams, ir grūtāk realizēt soda izpildi.

M o t ī v u d a ļ a

[5] Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un tādēļ tā ir noraidāma, bet iestādes lēmums atstājams negrozīts.

[6] Latvijas APK 289.[12] panta pirmā daļa noteic, ka rajona (pilsētas) tiesa neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem ar lēmumu atceļ iestādes lēmumu un nosūta lietu jaunai izskatīšanai iestādei pēc piekritības šādos gadījumos:

1) lietu izskatījusi iestāde, kurai nebija tiesību attiecīgo administratīvā pārkāpuma lietu izskatīt;

2) lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku;

3) izskatot lietu, pārkāptas tiesību normas par lietvedības valodu;

4) lēmums nosaka to personu tiesības un pienākumus, kuras nav administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki;

5) lietā nav pilna lēmuma.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 289.[12] pantā paredzētos gadījumus, kas būtu pamats neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja motīviem atcelt iestādes lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai iestādei.

[7] Lietā nav strīda par pārkāpuma izdarīšanas faktu, līdz ar to tiesa nepārbauda pierādījumus attiecībā uz pārkāpuma fiksēšanu un kvalificēšanu.

[8] Sūdzības iesniedzēja ir transportlīdzekļa turētāja.

Sūdzības iesniedzēja norāda, ka tā nav persona, kura ir saucama pie administratīvās atbildības, jo transportlīdzekli pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja persona, kura bija noslēgusi auto nomas līgumu un iestādei bija jānoskaidro pārkāpuma izdarītājs. Iestāde nav vērtējusi faktu, ka nomas līgumā ir norādīts arī otrs vadītājs – /pers. F/.

[9] CSL 43.[6] panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvo sodu piemēro transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā norādītajam turētājam, līdz ar to tiesa atzīst, ka iestāde ir rīkojusies tiesiski.

[9.1] CSL 43.[6] panta piektās daļas 2.punkts nosaka, ka administratīvo sodu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, šā panta otrajā daļā minētajai personai nepiemēro, ja šā panta otrajā daļā minētā persona (transportlīdzekļa īpašnieks) norāda personu, kura pārkāpuma izdarīšanas brīdī vadīja transportlīdzekli (norādot attiecīgo personu identificējošos datus), kā arī iesniedz šo faktu apliecinošus pierādījumus.

Sūdzības iesniedzēja, pārsūdzot protokolu – lēmumu, iestādes priekšniekam norādījusi transportlīdzekļa iznomātāja identificējošos datus un iesniegusi nomas līgumu, līdz ar to uzskata, ka ir izpildījusi CSL 43.[6] panta piektās daļas 2.punkta prasības.

Tiesa konstatē, ka nomas līgumu ir parakstījuši sūdzības iesniedzēja un /pers. B/. Nomas līgums pierāda tiesiskās attiecības starp sūdzības iesniedzēju, /pers. B/ un nomas līgumā norādīto otro vadītāju /pers. F/, bet nepierāda, ka tieši /pers. B/ kā sūdzībā norāda iesniedzējs, vadījis transportlīdzekli pārkāpuma brīdī. Tiesa ņem vērā apstākli, ka nomas līgumā ir norādīts, ka vadīt transportlīdzekli ir divām personām, līdz ar to tieši pašai sūdzības iesniedzējai ir jānoskaidro un jāiesniedz iestādei ziņas par to, kura no šīm divām personām bija vadītājs administratīvā pārkāpuma brīdī.

[9.2] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka noslēdzot nomas līgumu, /pers. B/ ir uzņemies pilnu atbildību gan par transportlīdzekli un ar to izdarītajiem pārkāpumiem, gan arī par otru norādīto vadītāju – /pers. F/.

Tiesa norāda, ka šajā lietā nav izvērtējami nomas līguma noteikumi nolūkā noskaidrot vadītāju. Transportlīdzekļa vadītāja noskaidrošana ir transportlīdzekļa turētāja pienākums, nevis iestādes. Turklāt, nomas līguma 26.punkta d)apakšpunktā paredzēts, ka nomnieks samaksā iznomātājam kompensāciju par transportlīdzekļa izdarītajiem pārkāpumiem, tai skaitā, par ātruma pārsniegšanu. Sekojoši, sūdzības iesniedzēja ir paredzējusi situāciju, ka iznomātā transportlīdzekļa vadītājs var pārkāpt ātrumu un par to transportlīdzeklim var piemērot naudas sodu, tāpēc šādu līguma punktu ir iekļāvusi līgumā. Taču tas konkrētajā situācijā attiecināms uz līgumslēdzējām, nevis uz iestādi, jo ar šāda līguma esamību nevar pamatot likuma nepiemērošanu.

[9.3] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka iepriekš līdzīgas situācijās, kad nomas līgumos ir tikuši norādīti divi transportlīdzekļa vadītāji, tomēr līdz šim visi sūdzības iesniedzēja apstrīdētie administratīvie protokoli – lēmumi par sūdzības iesniedzēja sodīšanu kā transportlīdzekļu turētāju, kas fiksēti ar tehniskajiem līdzekļiem, tai skaitā gadījumos, kad transportlīdzekļi ir iznomāti, dodot tiesības tos vadīt diviem transportlīdzekļa vadītājiem, vienmēr ir atcelti.

Tiesa norāda, ka tas, ka citās lietās iestāde ir pieņēmusi sūdzības iesniedzējai labvēlīgus lēmums, nav attiecināms uz šo lietu, jo tiesa vērtē šajā lietā noskaidrotos faktus un to atbilstību normatīvajiem aktiem.

[10] Tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas apstākļus un sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta pēc Latvijas APK 149.[8] panta trešās daļas, līdz ar ko Valsts policijas Galvenās kārtības policijas Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. V.Mistres 2018.gada 6.augusta lēmums Nr.20/3/3-1151 atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Vadoties no Latvijas APK 289.[12], 289.[13] , 289.[18] panta , tiesa

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka p.i. V.Mistres 2018.gada 6.augusta lēmumu Nr.20/3/3-1151, bet SIA "Transporent auto noma" sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijā 10 darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2018.gada 2.novembrī.

Tiesnese A.Buliņa